

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 176

Phẩm 32: KHEN NGỢI BÁT-NHÃ (5)

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tinh lực, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với trí Nhất thiết làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với trí Nhất thiết làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tinh lực, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tinh lực, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Dự lưu làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Dự lưu làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Dự lưu làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã,

Tĩnh lực, Tĩnh tấn, An nhĩn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Nhất lai hương, Nhất lai quả, Bất hoàn hương, Bất hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tướng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lực, Tĩnh tấn, An nhĩn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Độc giác làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Độc giác làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Độc giác làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Độc giác làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Độc giác làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tướng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lực, Tĩnh tấn, An nhĩn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Đại Bồ-tát làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Đại Bồ-tát làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tướng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lực, Tĩnh tấn, An nhĩn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp làm cho lớn, làm cho nhỏ, làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán, cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng, làm cho rộng, làm cho hẹp, làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, Tinh lự ba-la-mật-đa, Tinh tấn ba-la-mật-đa, An nhẫn ba-la-mật-đa, Tịnh giới ba-la-mật-đa, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhãn xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhãn xứ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhãn xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc xứ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ

cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhãn giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhãn giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhãn giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhĩ giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhĩ giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhĩ giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tỷ giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tỷ giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tỷ giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp;

đối với tử giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiết giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thiết giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thiết giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thiết giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thiết giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thân giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thân giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thân giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thân giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với ý giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với ý giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với ý giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với ý giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với ý giới chẳng làm

cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với địa giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với địa giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với địa giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với địa giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với vô minh chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sâu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với vô minh chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sâu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với vô minh chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sâu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với vô minh chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sâu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với vô minh chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sâu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bồ thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tinh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-

la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không bên trong chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với chân như chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với chân như chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với chân như chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với chân như chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế

tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tinh lự chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Tinh lự chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Tinh lự chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Tinh lự chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Tinh lự chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm

cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với năm loại mắt chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với năm loại mắt chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với năm loại mắt chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với mười lực của Phật chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn

điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không quên mất chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-

nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Dự lưu chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Dự lưu chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Dự lưu chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Nhất lai hương, Nhất lai quả, Bất hoàn hương, Bất hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Độc giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Độc giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Độc giác chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Độc giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Độc giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho có hạn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ, chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán, cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng, chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp, chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

